

การพัฒนาทักษะการจำคำศัพท์ภาษาจีนโดยใช้หมวดนำตัวอักษรจีน

Improving Mandarin Chinese Vocabulary Retention Ability Through Chinese Radical

ภูเทพ ประภากร^{1*}

Received: October, 2017; Accepted: December, 2017

บทคัดย่อ

งานวิจัยมีวัตถุประสงค์ดังนี้ 1) เพื่อเปรียบเทียบผลการจำคำศัพท์ภาษาจีนก่อนและหลังเรียนโดยใช้หมวดนำตัวอักษรจีน และ 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการนำรูปแบบการเรียนการสอนคำศัพท์ภาษาจีน โดยใช้หมวดนำตัวอักษรจีน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 แผนการเรียนภาษาจีน โรงเรียนพระนารายณ์ จำนวน 45 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน แบบสอบถามวัดความพึงพอใจการเรียนการสอนคำศัพท์ภาษาจีนโดยใช้หมวดนำตัวอักษรจีน และแบบฝึกทักษะการเรียนรู้คำศัพท์ด้วยหมวดนำตัวอักษรจีน ผลการวิจัยพบว่า ผลการพัฒนาทักษะการจำคำศัพท์ภาษาจีนของนักเรียนที่เรียนรู้คำศัพท์ภาษาจีน โดยใช้หมวดนำตัวอักษรจีนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน แสดงให้เห็นว่านักเรียนสามารถนำความรู้เรื่องหมวดนำตัวอักษรไปใช้ในการช่วยจดจำคำศัพท์ภาษาจีน หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งคือหมวดนำตัวอักษรจีนสามารถช่วยพัฒนาทักษะการจำคำศัพท์ภาษาจีนของนักเรียนได้ถูกต้อง แม่นยำและเป็นระบบมากขึ้น ด้านความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อรูปแบบการเรียนการสอนคำศัพท์ภาษาจีนโดยใช้หมวดนำตัวอักษรจีน พบว่านักเรียนมีความพึงพอใจต่อรูปแบบการเรียนการสอนคำศัพท์ภาษาจีน โดยใช้หมวดนำตัวอักษรจีนอยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ : ทักษะการจำคำศัพท์ภาษาจีนกลาง; หมวดนำตัวอักษรจีน; ความพึงพอใจ

¹ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

* Corresponding Author E - mail Address: prapagornputhep@hotmail.com

Abstract

The objectives of this study are 1) compare the effectiveness of the Chinese word recognition before and after learning through a Chinese radical, 2) study of students' satisfaction toward the implementation of mandarin Chinese vocabulary teaching styles by Chinese radical. The 45 student participants from grade 12 in Mandarin Chinese department. The tool used in research and data collection are pre-test and post-test, satisfaction questionnaire after learning by Chinese radical. The result of this study showed that the score after students learn Chinese by Chinese radical is higher than the pre-test, it indicated that learning through this technique could effectively and systematically enhance the Chinese word recognition of student and retention. For the questionnaire revealed that the students' satisfaction towards the technique was at high level.

Keywords: Mandarin Chinese Vocabulary Retention Ability; Chinese Radical; Satisfaction

บทนำ

รูปแบบการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีน มุ่งให้ผู้เรียนมีสมรรถนะด้านการสื่อสารภาษาจีน ทั้งทักษะด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนภาษาจีนที่ดี รวมถึงศึกษาเรียนรู้ตัวอักษรจีน วัฒนธรรม ประเพณี และวิถีชีวิตของชาวจีนประกอบกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 กำหนดให้สถานศึกษาจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนให้เป็นมาตรฐานเดียวกันทั่วประเทศตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษาถึงชั้นมัธยมศึกษา เพื่อยกระดับมาตรฐานการศึกษาด้านภาษาจีนให้แก่ผู้เรียน

ด้วยเหตุนี้ โรงเรียนพระนารายณ์ จังหวัดลพบุรี สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) จึงได้เปิดสอนภาษาจีนตั้งแต่ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 - 6 ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจะเปิดสอนต้องเรียนแผนภาษาจีนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 45 คน แม้ว่านักเรียนกลุ่มนี้มีพื้นฐานด้านภาษาจีนบ้าง แต่ขณะสอนยังพบปัญหาในด้านต่าง ๆ ซึ่งปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อการศึกษาของนักเรียนมากที่สุดคือ ปัญหาการจดจำคำศัพท์ของนักเรียน เนื่องจากในการเรียนบทเรียนหนึ่งจะมีคำศัพท์ใหม่ประมาณ 10 - 20 คำ นักเรียนก็จะเลือกใช้วิธีการจดจำคำศัพท์หลากหลายรูปแบบ เช่น การใช้แผนผังความคิด จำแนกเป็นหมวดหมู่ หรือจำทีละคำโดยคัดคำศัพท์คำนั้นหลาย ๆ รอบ แต่ไม่ว่าจะใช้วิธีการใด นักเรียนกลับไม่เลือกนำหมวดนำตัวอักษรจีนมาใช้ ทั้งที่ตนเองเคยศึกษาเรื่องหมวดนำตัวอักษรจีนมาแล้ว สาเหตุเพราะนักเรียนคิดว่าตัวอักษรจีนแต่ละตัวจะมีหมวดนำตัวอักษรค่อนข้างมาก จำเป็นต้องใช้เวลานานในการจดจำ ประกอบกับการเขียนตัวอักษรจีนที่มีเส้นขีดหลายเส้น รู้สึกจดจำได้ยาก ซึ่งลักษณะของนักเรียนไทยนั้น หากต้องจดจำสิ่งใดเป็นจำนวนมากก็จะรู้สึกท้อ ไม่ใส่ใจหรือลี้เมื่อยความสนใจในการเรียนเรื่องนั้นไปได้ง่ายๆ สอดคล้องกับงานวิจัยของ หลุยส์ แซงซ์ (หลุยส์, 2559) และจุฑารัตน์ โตแท้ (จุฑารัตน์, 2558) กล่าวว่าความเชื่อแบบผิด ๆ ของนักเรียนชาวไทย เช่น คิดว่าตัวอักษรจีนมีลักษณะคล้ายเครื่องหมายวรรคตอน หรือเชื่อว่าลำดับขีดตัวอักษรไม่สำคัญ จะเขียน

เส้นขีดโคก่อนก็ย่อไม่ได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง นักเรียนชาวไทยมักจะคิดว่าตัวอักษรจีน จำยาก เขียนยาก อ่านยาก และเข้าใจยาก สาเหตุหลักมาจากการขาดการฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอและเป็นระบบ

เมื่อเป็นเช่นนี้ เมื่อนักเรียนจดจำคำศัพท์ไม่ได้ ย่อมส่งผลให้การเรียนในบทเรียนบทต่อไป ผลงานวิจัยจากต่างประเทศของ Ma Ning Ning (Ma Ning Ning, 2556) เรื่องวิเคราะห์กรณีศึกษาปัญหาการเขียนตัวอักษรจีนของผู้เรียนชาวไทยในระดับพื้นฐานกล่าวว่า ปัญหาหลักของผู้เรียนชาวไทยในการเขียนตัวอักษรจีนหลัก ๆ มี 3 ด้านคือ 1) ด้านการเขียนตามลำดับขีดตัวอักษร 2) ด้านส่วนประกอบของตัวอักษรจีน 3) ด้านโครงสร้างตัวอักษรรั่วอักษรและการอ่านตัวอักษรจีน สาเหตุหลักมาจากการขาดการฝึกฝนขาดแรงจูงใจ และขาดการสังเกตข้อแตกต่างของตัวอักษรจีนแต่ละตัว ฝึกการเขียนตัวอักษรจีนน้อย หากอาจารย์ผู้สอนไม่สั่งให้คัดคำศัพท์ รวมถึงการใช้หมวดนำตัวอักษรน้อยมากในการแยกแยะความหมายของคำศัพท์ที่พบเห็นในบทเรียน ไม่สามารถเรียนรู้และเชื่อมโยงความรู้เดิมเข้ากับความรู้ใหม่ได้อย่างเต็มที่ ซึ่งจะส่งผลต่อการสื่อสาร ทักษะด้านการฟัง การพูด การอ่านและการเขียนจะไม่ได้รับการพัฒนาอย่างเต็มประสิทธิภาพ จากปัญหาดังกล่าวจึงจำเป็นต้องหาวิธีทางแก้ปัญหาให้นักเรียนพัฒนาทักษะการจำคำศัพท์ภาษาจีนที่ได้ ผู้วิจัยจึงเลือกใช้วิธีการนำหมวดนำตัวอักษรจีนเข้ามาช่วย ซึ่งคาดหวังว่างานวิจัยนี้จะช่วยให้นักเรียนเกิดทักษะการจดจำคำศัพท์ได้ดีขึ้น

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะทำวิจัยนี้เพื่อเปรียบเทียบผลการจำคำศัพท์ก่อนและหลังใช้รูปแบบการสอนคำศัพท์ภาษาจีนโดยใช้หมวดนำตัวอักษรจีน รวมถึงศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนหลังจากใช้รูปแบบการสอนคำศัพท์โดยใช้หมวดนำตัวอักษรจีน เพื่อนำมาใช้ในการออกแบบการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับปัญหา รวมถึงศึกษาความพึงพอใจของกลุ่มเป้าหมายที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาจีน เพื่อให้ผู้สอนสามารถวิเคราะห์ปัญหาการจดจำคำศัพท์ของนักเรียนได้อย่างเป็นระบบ และหาแนวทางหรือรูปแบบวิธีการจัดการเรียนการสอนคำศัพท์ภาษาจีนที่มีประสิทธิภาพ เหมาะสมกับระดับความรู้ของนักเรียนต่อไป

วัตถุประสงค์งานวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลการพัฒนาทักษะการจำคำศัพท์ภาษาจีนก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้หมวดนำตัวอักษรจีน
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการนำรูปแบบการเรียนการสอนคำศัพท์ภาษาจีนโดยใช้หมวดนำตัวอักษรจีน

ขอบเขตงานวิจัย

งานวิจัยนี้มีลักษณะเป็นการวิจัยเพื่อการพัฒนาโดยใช้วิธีการวิจัยเชิงทดลองมุ่งศึกษาประสิทธิภาพของรูปแบบการสอนคำศัพท์ภาษาจีนโดยใช้หมวดนำตัวอักษรจีนเพื่อช่วยพัฒนาทักษะการจำคำศัพท์ของนักเรียน

ประชากร ในการวิจัยครั้งนี้ กลุ่มประชากรคือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย แผนการเรียนภาษาจีน - ภาษาอังกฤษ ของโรงเรียนพระนารายณ์ ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 3 ห้อง มีนักเรียนทั้งสิ้น 102 คน

กลุ่มตัวอย่าง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนพระนารายณ์ แผนการเรียนภาษาจีน จำนวน 45 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรอิสระ ได้แก่ รูปแบบการสอนคำศัพท์ภาษาจีนโดยใช้หมวดนำตัวอักษรจีน

ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลการจำคำศัพท์ของนักเรียน

เนื้อหาในการวิจัย

เนื้อหาประกอบการวิจัยนำมาจากคำศัพท์ในบทเรียนของแบบเรียนรายวิชาภาษาจีนชุด Hanyu Jiao cheng (汉语教程) ชุดที่ 1 เล่มที่ 2 บทที่ 21 - 25 ผู้แต่งคือ Yang Ji Zhou (杨寄洲) ที่นักเรียนต้องเรียนในภาคเรียนที่ 1 ผู้วิจัยเลือกคำศัพท์ในแต่ละบทเรียนให้สอดคล้องกับหมวดนำตัวอักษรจีน นอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้จัดทำเอกสารประกอบการเรียนเรื่อง เรียนรู้คำศัพท์ด้วยหมวดนำตัวอักษรจีน เพื่อให้นักเรียนได้นำไปในการเรียนการสอน

ระยะเวลาการวิจัย

ภาคเรียนที่ 1 ประจำปีการศึกษา 2560 ระหว่างวันที่ 16 พฤษภาคม - 31 สิงหาคม พ.ศ. 2560 ซึ่งผู้วิจัยจะเลือกคำศัพท์ในบทเรียน นำไปจัดทำแบบทดสอบและแบบฝึกทักษะด้านการเขียนตัวอักษรจีนให้สอดคล้องกัน

สมมติฐานการวิจัย

1. การจำคำศัพท์ภาษาจีนของนักเรียนหลังจากใช้รูปแบบการเรียนการสอนโดยใช้หมวดนำตัวอักษรจีนสูงกว่าก่อนใช้รูปแบบการเรียนโดยใช้หมวดนำตัวอักษร
2. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อรูปแบบการเรียนการสอนคำศัพท์ภาษาจีนโดยใช้หมวดนำตัวอักษรจีนเพื่อพัฒนาทักษะการจำคำศัพท์ภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนพระนารายณ์อยู่ในระดับมาก

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. หมวดนำตัวอักษร หมายถึง ส่วนประกอบหลักของตัวอักษรจีนแต่ละตัว ทำหน้าที่บ่งบอกความหมายของตัวอักษรจีนและใช้ในการค้นหาคำศัพท์ในพจนานุกรม Jiang Li Ping and Zhao Xiu Juan (Jiang Li Ping and Zhao Xiu Juan., 2009) ตัวอย่างตารางที่ 1

ตารางที่ 1 หมวดนำตัวอักษร

ลำดับ	ลักษณะ	ชื่อเรียกภาษาไทย	ชื่อเรียกภาษาจีน	ความหมาย
1	氵	หมวดน้ำแข็ง	两点水 liǎngdiǎnshuǐ	น้ำแข็ง ความเย็น
2	讠	หมวดภาษา การพูด	言字旁 yánzìpáng	ภาษา การพูด
3	人	หมวดคน	人字旁 rénzìpáng	คน
4	扌	หมวดมือข้าง	提手旁 tíshǒupáng	การกระทำของมือ

2. ทักษะการจำ หมายถึง ความสามารถในการจดจำความหมายของคำศัพท์คำนั้น ๆ ซึ่งการจำนี้เป็นระบบการรับ เก็บ จัดการ เปลี่ยนแปลงและนำข้อมูลที่ได้รับรู้ไปสะท้อนออกมา โดยการทำงานของการจำนี้

จะคล้ายเครื่องคอมพิวเตอร์ กล่าวคือ เริ่มจากการใส่รหัสข้อมูลเข้าไป จากนั้นเก็บข้อมูลไว้ในระบบ เมื่อต้องการข้อมูลใดก็จะเรียกออกมาใช้เช่นเดียวกับเครื่องคอมพิวเตอร์

3. ความพึงพอใจของนักเรียน หมายถึง ความรู้สึก หรือความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนคำศัพท์ภาษาจีน โดยใช้รูปแบบการนำหมวดนำตัวอักษรจีนเข้ามาใช้ ซึ่งความพึงพอใจมีทั้งเชิงบวกหรือเชิงลบ สามารถวัดได้จากแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น 2 ด้านคือ

- ด้านความคิดเห็นทั่วไปต่อรูปแบบการเรียนการสอนคำศัพท์ภาษาจีนในปัจจุบัน
- ด้านความพึงพอใจต่อรูปแบบการเรียนการสอนคำศัพท์ภาษาจีนโดยใช้หมวดนำตัวอักษรจีนเพื่อพัฒนาทักษะการจดจำคำศัพท์

กรอบแนวคิดการวิจัย

กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้แบบแผนการทดลองกับกลุ่มตัวอย่างกลุ่มเดียวมีการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน โดยเลือกรูปแบบการเรียนการสอนโดยใช้หมวดนำตัวอักษรจีนเพื่อพัฒนาทักษะการจำคำศัพท์ภาษาจีน (One Group Pretest-Posttest Design) ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 แบบแผนการวิจัย

กลุ่มตัวอย่าง	การทดสอบ		รูปแบบการสอนที่นำหมวดนำตัวอักษรจีนมาใช้	การทดสอบ	
	ก่อนเรียน			หลังเรียน	
	T1		X	T2	
กำหนดให้	X	แทน	รูปแบบการสอนที่นำหมวดนำตัวอักษรจีนมาใช้		
	T1	แทน	การทดสอบก่อนเรียนของกลุ่มตัวอย่าง (Pre Test)		
	T2	แทน	การทดสอบหลังเรียนของกลุ่มตัวอย่าง (Post Test)		

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. นักเรียนสามารถจดจำคำศัพท์ภาษาจีนได้มากขึ้น
2. เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนภาษาจีนให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาของนักเรียน
3. ทำให้ทราบความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนคำศัพท์ภาษาจีนโดยใช้หมวดนำตัวอักษร

วิธีดำเนินการวิจัยและการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ค้นหา ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และระบุปัญหาหรือหัวข้องานวิจัยที่ต้องการทำผู้วิจัยศึกษางานวิจัยด้านการเรียนการสอนภาษาจีนย้อนหลัง 5 ปี
2. ออกแบบเครื่องมือ (แบบทดสอบวัดผลก่อนเรียนหลังเรียนและแบบสอบถาม) ที่ต้องการใช้เก็บรวบรวมข้อมูลการจัดทำแบบสอบถาม คำนึงถึงสภาพความเป็นจริงของนักเรียนในปัจจุบันเขียน

ข้อคำถามที่ชัดเจน รัดกุมและครอบคลุม เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่องานวิจัยมากที่สุด มีรายละเอียด ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ ดังนี้

2.1 แบบทดสอบวัดทักษะการจำคำศัพท์ภาษาจีนก่อนเรียนและหลังเรียน ผู้วิจัยสร้างเครื่องมือแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนตามขั้นตอนดังนี้

- ศึกษาเนื้อหาบทเรียนและจุดประสงค์การเรียนรู้ของรายวิชาภาษาจีนที่นักเรียนเรียนในภาคเรียนนี้
- กำหนดจุดประสงค์การวัดและประเมินผล กำหนดเนื้อหาและคัดเลือกหมวดนำตัวอักษรในแต่ละบทเรียน
- ผู้วิจัยเขียนข้อสอบตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้ ซึ่งเขียนจำนวนข้อสอบมากกว่าที่ต้องการ 20 ข้อ เพื่อจะได้มีข้อสอบครบถ้วน เมื่อออกข้อสอบเสร็จแล้ว จึงให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน

วิเคราะห์ค่าความเที่ยงตรงของเนื้อหา แล้วนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องด้วย (IOC) ความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์โดยให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาดังนี้

ให้คะแนน	+1	เมื่อแน่ใจว่าแบบทดสอบมีความตรงเชิงเนื้อหา
ให้คะแนน	0	เมื่อไม่แน่ใจว่าแบบทดสอบมีความตรงเชิงเนื้อหา
ให้คะแนน	-1	เมื่อแน่ใจว่าแบบทดสอบไม่มีความตรงเชิงเนื้อหา

ขั้นตอนการนำแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนไปใช้ ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

- เมื่อได้แบบทดสอบครบถ้วนสมบูรณ์แล้ว ผู้วิจัยนำมาทดลองสอบกับกลุ่มประชากรที่เคยเรียนในเนื้อหาที่มาแล้วจำนวน 10 คน เพื่อตรวจสอบหาค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบ โดยการวิเคราะห์ข้อสอบเป็นรายข้อ โดยใช้เกณฑ์ความยากง่าย (p) ระหว่าง 0.20 - 0.80 และค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป โดยวิเคราะห์ระยะเวลาในการทำความเข้าใจในโจทย์หรือข้อคำถาม ประสิทธิภาพของตัวถูกและตัวลวงประกอบด้วย
- ผู้วิจัยนำแบบทดสอบมาปรับปรุงแก้ไข จากนั้นนำไปใช้ในการทดสอบก่อนเรียนกับกลุ่มเป้าหมาย โดยในคาบเรียนภาษาจีนของกลุ่มเป้าหมาย
- หลังดำเนินการสอนเรื่องการใช้หมวดนำตัวอักษรจีนตามแผนการจัดการเรียนการสอนแล้ว ผู้วิจัยจึงนำแบบทดสอบหลังเรียนมาทดสอบกับกลุ่มเป้าหมายกลุ่มเดิม เพื่อประเมินพัฒนาการความก้าวหน้าของนักเรียน
- ผู้วิจัยนำผลการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนนำมาเปรียบเทียบ และวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาสถิติทดสอบที แบบไม่เป็นอิสระจากกัน (T - test dependent)

2.2 แบบสอบถามวัดความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อรูปแบบการสอนคำศัพท์ภาษาจีนโดยใช้หมวดนำตัวอักษรจีน ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามวัดความพึงพอใจ โดยเลือกรูปแบบของแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

- ศึกษาและวิเคราะห์เนื้อหาวิชาภาษาจีนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6
- สร้างแบบสอบถามวัดความพึงพอใจต่อรูปแบบการเรียนการสอนคำศัพท์ภาษาจีนโดยใช้หมวดนำตัวอักษรจีน
- นำแบบสอบถามไปให้ผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ตรวจความถูกต้องเหมาะสมแล้วนำมา

ปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องตามที่ได้รับคำแนะนำ

- นำแบบสอบถามวัดความพึงพอใจของนักเรียนที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 10 คน เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมในด้านการใช้ภาษา
- 2.3 แบบฝึกหัดเรื่อง เรียนรู้คำศัพท์จากหมวดนำตัวอักษรจีน ขั้นตอนการออกแบบเครื่องมือ ดังนี้
- ศึกษา วิเคราะห์ปัญหาการเรียนรู้อและปัญหาการจำคำศัพท์ของนักเรียน
 - วิเคราะห์เนื้อหาในบทเรียนและรวบรวมคำศัพท์ที่นักเรียนจำเป็นต้องทราบ คำศัพท์พื้นฐาน รวมถึงคำศัพท์ที่นิยมใช้ โดยยึดตามบทเรียนและคำศัพท์ที่ระบุไว้ในการสอบวัดระดับความรู้ภาษาจีนนานาชาติ (HSK)
 - เขียนสาระของแบบฝึกหัดให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้เนื้อหาคำศัพท์ในบทเรียน
 - ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพของแบบฝึกหัด และจัดทำแบบฝึกหัดเพื่อเตรียมการนำไปใช้
 - ก่อนจะนำแบบฝึกหัดการใช้หมวดนำตัวอักษรจีนไปใช้ ผู้วิจัยได้นำแบบทดสอบก่อนเรียนเรื่องการใช้นำตัวอักษรจีน เพื่อวัดความสามารถในการจำความหมายของคำศัพท์ แบบทดสอบนี้เป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ การใช้แบบฝึกหัดเรื่องการใช้นำตัวอักษรจีน ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 7 คาบเรียน คาบเรียนละ 50 นาที
 - ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มเป้าหมาย แจกแบบสอบถามให้กับนักเรียน พร้อมทั้งให้เวลาในการกรอกแบบสอบถามที่มากพอ อธิบายวิธีการกรอก และเก็บแบบสอบถาม
 - ขั้นการวิเคราะห์ข้อมูล เริ่มจากการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียน เรื่อง การใช้นำตัวอักษรจีน เพื่อช่วยพัฒนาทักษะการจดจำคำศัพท์นำผลสัมฤทธิ์ที่ได้ไปจัดกระทำ โดยการหาคะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และร้อยละ เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการทำแบบทดสอบระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน ด้วยการทดสอบที่แบบไม่อิสระ (T - test for Dependent Sample) รวมถึงสอบถามความคิดเห็น/ความพึงพอใจ ของนักเรียนที่เรียนโดยใช้นำตัวอักษรจีน เพื่อช่วยพัฒนาทักษะการจดจำคำศัพท์ภาษาจีนโดยใช้อยู่ละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) นำข้อมูลมาจัดกระทำ โดยใช้สถิติเบื้องต้นตรวจสอบสภาพข้อมูลที่รวบรวมมาวิเคราะห์ข้อมูล แยกประเภทข้อมูล

ผลการวิจัย

การเปรียบเทียบผลการจำคำศัพท์ภาษาจีนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนหลังจัดการเรียนการสอน คำศัพท์ภาษาจีน โดยใช้นำตัวอักษรจีน ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน รายละเอียดดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ผลการจำคำศัพท์ภาษาจีนของนักเรียนที่จัดการเรียนการสอนคำศัพท์ภาษาจีนโดยใช้หมวดนำตัวอักษรจีน เพื่อพัฒนาทักษะการจดจำคำศัพท์ โดยการหาความก้าวหน้า

การสอบ	\bar{X}	S.D.	คะแนนความก้าวหน้า	E.I.	ร้อยละ	tตาราง	tคำนวณ
ก่อนเรียน	11.80	2.60					
หลังเรียน	16.06	2.74	+ 4.26	0.5203	52.03	2.423	16.11*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01

จากตารางที่ 3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนคำศัพท์ภาษาจีน โดยใช้หมวดนำตัวอักษรจีน จำนวน 45 คน พบว่า คะแนนก่อนเรียนโดยรวมมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 11.80 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.60 และคะแนนหลังเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 16.06 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.74 ส่วนค่าสถิติ t มีค่าเท่ากับ 16.11 ซึ่งแสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และคำนวณค่าประสิทธิผลได้เท่ากับ 0.5203 แสดงว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้หมวดนำตัวอักษรจีนมีความก้าวหน้าในการจดจำคำศัพท์ภาษาจีนร้อยละ 52.03

ผลการศึกษาความพึงพอใจต่อรูปแบบการเรียนการสอนคำศัพท์ภาษาจีน โดยนำหมวดนำตัวอักษรจีน

ตารางที่ 4 ด้านความพึงพอใจต่อรูปแบบการเรียนการสอนคำศัพท์ภาษาจีน โดยนำหมวดนำตัวอักษรจีน

ข้อ	รายการประเมิน	ผลความคิดเห็น		แปลความ
		\bar{X}	S.D.	
23	คำศัพท์ภาษาจีนจดจำและเขียนยาก	4.60	0.49	มากที่สุด
24	ตัวอักษรจีนจดจำและเขียนยาก	4.51	0.50	มากที่สุด
25	หมวดนำตัวอักษรจีนสามารถช่วยให้ผู้เรียนจดจำคำศัพท์ ในบทเรียนได้ง่ายขึ้น	4.44	0.50	มาก
26	หมวดนำตัวอักษรจีนมีประโยชน์ในเรื่องการช่วยเดาความหมาย ของคำศัพท์ภาษาจีนได้ง่ายขึ้น	4.49	0.50	มาก
27	หมวดนำตัวอักษรจีนมีประโยชน์ในการช่วยเปิดหาคำศัพท์ใน พจนานุกรมภาษาจีนได้ง่ายขึ้น	4.76	0.43	มากที่สุด
28	หมวดนำตัวอักษรจีนมีความสำคัญต่อการเรียนภาษาจีนทั้งใน ปัจจุบันและการเรียนภาษาจีนในระดับที่สูงขึ้น	4.42	0.49	มาก
29	ในชั้นเรียนภาษาจีน หากได้เรียนเรื่องหมวดนำตัวอักษรจีน นักเรียนจะรู้สึกสนุก ชื่นชอบ และทำให้อยากเรียนภาษาจีนต่อไป	4.51	0.50	มากที่สุด
30	นักเรียนชอบให้ครูผู้สอนเล่าเรื่องหรือสอนที่มาของหมวดนำ ตัวอักษรหรือวิวัฒนาการของตัวอักษรจีน	4.31	0.46	มาก

ตารางที่ 4 ด้านความพึงพอใจต่อรูปแบบการเรียนการสอนคำศัพท์ภาษาจีน โดยนำหมวดนำตัวอักษรจีน (ต่อ)

ข้อ	รายการประเมิน	ผลความคิดเห็น		แปลความ
		\bar{X}	S.D.	
31	หมวดนำตัวอักษรจีนสามารถช่วยให้นักเรียนเรียนรู้คำศัพท์หรือตัวอักษรจีนได้ด้วยตนเอง	4.42	0.54	มาก
32	แบบเรียนที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน มีการอธิบายและแบบฝึกหัดเรื่องหมวดนำตัวอักษรจีนมากพอให้นักเรียนได้เรียนและฝึกทำ	3.44	0.54	ปานกลาง
33	นักเรียนจะนำความรู้เรื่องหมวดนำตัวอักษรจีนไปใช้ในการเรียนระดับที่สูงขึ้น	4.69	0.46	มากที่สุด
34	การเรียนเรื่องหมวดนำตัวอักษรจีนมีประโยชน์อย่างยิ่งต่อการเรียนภาษาจีนของนักเรียน	4.56	0.50	มากที่สุด
35	โรงเรียนควรจัดทำแบบเรียนหรือแบบฝึกทักษะการใช้หมวดนำตัวอักษรจีนเพิ่มเติม	4.33	0.47	มาก
23	คำศัพท์ภาษาจีนจดจำและเขียนยาก	4.60	0.49	มากที่สุด
36	โรงเรียนควรส่งเสริมให้ครูผู้สอนใช้สื่อการเรียนการสอนที่หลากหลายควบคู่ไปกับการใช้แบบเรียนหรือใบความรู้เรื่องหมวดนำตัวอักษรจีน	4.38	0.53	มาก
37	การเรียนรู้เรื่องหมวดนำตัวอักษรจีนช่วยให้นักเรียนเข้าใจที่มาและวิวัฒนาการของตัวอักษรจีนเพิ่มมากขึ้น	4.27	0.44	มาก
38	การเรียนรู้เรื่องหมวดนำตัวอักษรจีนมีประโยชน์ต่อการสอบข้อสอบภาษาจีนเพื่อเข้าเรียนในมหาวิทยาลัย (PAT 7.4) และข้อสอบวัดระดับความรู้ภาษาจีน (HSK)	4.20	0.40	มาก
39	สื่อการสอน แบบฝึกหัดหรือใบความรู้เรื่องการใช้หมวดนำตัวอักษรจีนเหมาะสมทั้งในด้านเนื้อหา รูปแบบ ความยากง่าย	4.44	0.50	มาก
40	จากการเรียนภาษาจีน เรื่องหมวดนำตัวอักษรจีน ทำให้นักเรียนมีความรู้ในเรื่องนี้เพิ่มขึ้น	4.87	0.34	มากที่สุด
เฉลี่ย		4.42	0.48	มาก

จากตารางที่ 4 ผลการศึกษาความพึงพอใจต่อรูปแบบการเรียนการสอนคำศัพท์ภาษาจีน โดยนำหมวดนำตัวอักษรจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนพระนารายณ์ พบว่าค่าเฉลี่ยความพึงพอใจต่อรูปแบบการเรียนการสอนคำศัพท์ภาษาจีน โดยนำหมวดนำตัวอักษรจีนของนักเรียน มีภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.42$, S.D. = 0.48) เมื่อพิจารณาจากผลการศึกษาความคิดเห็นทั่วไปของนักเรียนเป็นรายข้อ เรียงค่าน้อยแสดงตามลำดับดังนี้ อันดับ 1 จากการเรียนภาษาจีน เรื่อง หมวดนำตัวอักษรจีน ทำให้นักเรียนมีความรู้ในเรื่องนี้เพิ่มขึ้น ($\bar{X} = 4.87$, S.D. = 0.34) อันดับ 2 หมวดนำตัวอักษรจีนมีประโยชน์

ในการช่วยเปิดหาคำศัพท์ในพจนานุกรมภาษาจีนได้ง่ายขึ้น ($\bar{X} = 4.76$, S.D. = 0.43) และอันดับ 3 นักเรียนจะนำความรู้เรื่องหมวดนำตัวอักษรจีนไปใช้ในการเรียนระดับที่สูงขึ้น ($\bar{X} = 4.69$, S.D. = 0.46)

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการศึกษารูปแบบการเรียนการสอนคำศัพท์ภาษาจีน โดยใช้หมวดนำตัวอักษรจีน เพื่อพัฒนาทักษะการจดจำคำศัพท์ภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 45 คน โรงเรียนพระนารายณ์ ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ผลการพัฒนาทักษะการจำคำศัพท์ภาษาจีนของนักเรียนที่เรียนรู้คำศัพท์ภาษาจีน โดยใช้หมวดนำตัวอักษรจีนในรายวิชาภาษาจีนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน แสดงว่านักเรียนสามารถนำความรู้เรื่อง หมวดนำตัวอักษรไปใช้ในการช่วยจดจำคำศัพท์ภาษาจีน หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งคือ หมวดนำตัวอักษรจีนสามารถช่วยพัฒนาทักษะการจำคำศัพท์ภาษาจีนของนักเรียนได้ถูกต้อง แม่นยำและเป็นระบบมากขึ้น เนื่องจากความหมายของหมวดนำตัวอักษรจีนในตัวมันเองช่วยให้นักเรียนเดาความหมายของคำศัพท์ได้ถูกต้องมากขึ้น

2. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อรูปแบบการเรียนการสอนคำศัพท์ภาษาจีน โดยใช้หมวดนำตัวอักษรจีนพบว่า ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีรูปแบบการเรียนการสอนดังกล่าวมีภาพรวมอยู่ในระดับมาก

อภิปรายผลการวิจัย

ผู้วิจัยเห็นว่าการเรียนการสอนคำศัพท์ภาษาจีน แม้ว่าจะมีรูปแบบอื่น ๆ แต่การนำหมวดนำตัวอักษรจีนมาใช้จะช่วยยกระดับผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้คำศัพท์ และพัฒนาทักษะการจดจำคำศัพท์ภาษาจีนได้อย่างชัดเจน อีกทั้งยังเป็นการนำองค์ความรู้เรื่อง ตัวอักษรจีนที่มีวิวัฒนาการมาอย่างยาวนานมาช่วยส่งเสริมการเรียนรู้คำศัพท์ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ หลุ่ยหยี่ แซ่ง (หลุ่ยหยี่, 2559) ที่กล่าวว่า การนำหมวดนำตัวอักษรจีนมาใช้ในการเรียนการสอนทำให้ครูผู้สอนดึงดูความสนใจของนักเรียนได้ เนื้อหาที่สอนไม่ยากจนเกินไป นักเรียนสามารถจดจำคำศัพท์ได้ดีมากขึ้น เมื่อระดับความรู้ภาษาจีนเพิ่มมากขึ้น การเรียนรู้ความหมายจะมีแนวโน้มที่เป็นระบบมากขึ้นด้วย วิธีการใช้หมวดนำตัวอักษรจีนมาใช้ นับว่าเป็นอีกวิธีที่ได้รับการยอมรับกันอย่างยาวนาน สอดคล้องกับความคิดเห็นของ ฎวกร ฉัตรบำรุงสุข (ฎวกร, 2559) ที่กล่าวว่า การนำเอาตัวอักษรที่มีส่วนบอกความหมายเดียวกันและสามารถบอกความหมายโดยตรงเหมือนกัน เช่น 抄、打、扫、找 เป็นต้น หรือกลุ่มตัวอักษรที่ส่วนบอกความหมายเหมือนกันแต่อยู่ในตำแหน่งที่แตกต่างกัน เช่น 和、吓、吞、问 เป็นต้น นำมาจัดหมวดหมู่เพื่อให้ผู้เรียนจดจำตัวอักษรจีนเป็นกลุ่ม ๆ จะช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้และเข้าใจความหมายของตัวอักษรจีนได้ดียิ่งขึ้น อีกทั้งยังช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจกฎเกณฑ์โครงสร้างตัวอักษรจีนได้เป็นเป็นระบบและเป็นรูปธรรมไปพร้อม ๆ กันด้วย แต่จะถูกนำมาใช้หรือไม่ขึ้นอยู่กับครูผู้สอน หากนำมาใช้นับว่าผลดีย่อมจะเกิดกับตัวผู้เรียนเองโดยตรง นอกจากนี้ผู้วิจัยยังพบว่า การนำเอกสารประกอบการเรียนการสอนเรื่อง เรียนรู้คำศัพท์ภาษาจีน ด้วยหมวดนำตัวอักษร ทำให้ นักเรียนได้รู้จักและเข้าใจความหมายของหมวดนำตัวอักษรจีนเพิ่มมากขึ้น ประกอบกับการจัดเรียงลำดับ

เนื้อหาจากง่ายไปหายาก กิจกรรมแบบฝึกหัดที่หลากหลายและเน้นการปฏิบัติจริง รวมถึงการจัดการองค์ความรู้เรื่อง ตัวอักษรจีนให้กระชับ เข้าใจง่าย และครบทุกด้านทั้งเรื่อง Li Zhu and Jiang Li Ping (LiZhu and Jiang LiPing, 2556) กล่าวว่ารูปแบบการสอนคำศัพท์โดยใช้หมวดนำตัวอักษรนี้ ผู้สอนจำเป็นต้องสอนให้ผู้เรียนทราบถึงความหมายที่แฝงอยู่ของหมวดนำตัวอักษรที่นิยมใช้จำนวน 200 กว่าตัวด้วย เมื่อผู้เรียนเข้าใจความหมายของหมวดนำตัวอักษรจีนแล้ว หลังจากนั้นผู้สอนจึงออกแบบรูปแบบการสอนคำศัพท์ที่เหมาะสมกับบทเรียนและระดับชั้นของผู้เรียน วิศวกรรม การ ประกอบ โครงสร้างและสรุปเรื่อง หมวดนำตัวอักษรที่จำเป็นต้องทราบ ก่อให้เกิดการนำความรู้ไปต่อยอดในการเรียนคำศัพท์ภาษาจีนในระดับที่สูงขึ้นไปได้ง่ายขึ้น แต่ทว่าจากการสัมภาษณ์กับนักเรียน พบว่านักเรียนต้องการให้เพิ่มแบบทดสอบ PAT 7.4 ที่เกี่ยวข้องกับหมวดนำตัวอักษรจีน หรือข้อสอบวัดระดับความรู้ภาษาจีน HSK ที่เกี่ยวข้องลงไป ในเอกสารประกอบการเรียนการสอน อีกทั้งยังต้องการให้เพิ่มรูปภาพที่มีสีสัน และตัวอย่างคำศัพท์นอกเหนือจากคำศัพท์ในบทเรียนให้มากขึ้นด้วย ซึ่งผู้วิจัยจะนำความคิดเห็นไปใช้ในการพัฒนาต่อไป

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

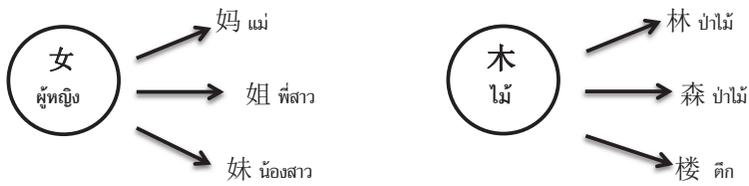
ผู้วิจัยประสบปัญหา เรื่อง ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลและกระบวนการจัดการเรียนการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง คำศัพท์ภาษาจีน โดยใช้หมวดนำตัวอักษร สาเหตุมาจากระยะเวลาช่วงที่เก็บรวบรวมข้อมูล โรงเรียนมีกิจกรรมต่าง ๆ ค่อนข้างมาก ประกอบกับการลดเวลาเรียนลง ส่งผลให้ผู้วิจัยจำเป็นต้องยืดหยุ่นและจัดระบบเวลาการเก็บรวบรวมข้อมูลให้สอดคล้องกับสภาพของโรงเรียน และเพื่อไม่เร่งเก็บข้อมูลมากจนทำให้นักเรียนรู้สึกไม่สนุกกับการเรียน แต่ก็พยายามให้ระยะเวลาในการทำวิจัยในครั้งนี้ไม่คลาดเคลื่อนมากนัก เมื่อถึงเวลาที่เหมาะสมแล้วจึงสามารถเก็บรวบรวมได้ และนำมาวิเคราะห์ข้อมูลได้อย่างครบถ้วน สมบูรณ์

จากการทำวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยควรศึกษาตัวแปรแทรกซ้อนต่าง ๆ ที่อาจส่งผลต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของนักเรียนตามรูปแบบที่ตนเองกำหนด เพื่อป้องกันไม่ให้ผลการวิจัยคลาดเคลื่อนจนไม่น่าเชื่อถือ

คำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญมีความสำคัญ จากการดำเนินงานวิจัยผู้วิจัยได้รับข้อเสนอแนะที่ดีจากผู้เชี่ยวชาญที่ช่วยตรวจประเมินคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิจัยครั้งนี้ แล้วยังสามารถนำข้อเสนอแนะไปใช้ในการปรับแก้แบบทดสอบ ตลอดจนใช้ในการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนได้อีกด้วย ดังนั้นผู้วิจัยจึงเกิดความตระหนักถึงความสำคัญในการเลือกผู้เชี่ยวชาญ เพราะมีผลโดยตรงกับความเชื่อมั่นและความเที่ยงตรงของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

ผู้สอนควรเลือกหมวดนำตัวอักษรจีนที่ปรากฏในคำศัพท์ประจำบทเรียนที่ตนสอน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถจดจำคำศัพท์ในบทเรียนให้ได้ก่อนในเบื้องต้น จากนั้นหากมีเวลาเหลือก็สามารถแนะนำหมวดนำตัวอักษรจีนตัวอื่น ๆ เพื่อไม่ให้ผู้เรียนรู้สึกวุ่นวายที่เรียนมีจำนวนมาก เป็นภาระจนรู้สึกท้อ ข้อพึงระวังอย่างหนึ่งคือ ควรเลือกใช้คำศัพท์ที่เคยเรียนไปแล้วก่อน จากนั้นจึงหาคำศัพท์ใหม่ให้นักเรียนได้เรียนรู้เพิ่มเติม ดังรูปที่ 1

รูปที่ 1 คำศัพท์ใหม่ที่ใช้หมวดนำตัวอักษรเดียวกัน

เนื่องด้วยตัวอักษรจีนในปัจจุบัน มีลักษณะเป็นการนำส่วนประกอบ 2 ส่วนขึ้นไปมาประสมกัน โดยที่ส่วนประกอบหนึ่งจะใช้บอกความหมาย ส่วนประกอบอีกส่วนหนึ่งมีหน้าที่บอกเสียงอ่าน ส่วนประกอบส่วนแรกจะหมายถึงหมวดนำตัวอักษรจีนที่บ่งบอกความหมาย ส่วนประกอบส่วนหลังจะใช้บ่งบอกเสียงอ่าน แต่เนื่องด้วยการพัฒนาเปลี่ยนแปลงของตัวอักษรจีนที่ไม่หยุดนิ่ง ส่วนประกอบที่บ่งบอกเสียงอ่าน จึงเปลี่ยนแปลงไปจนไม่ใกล้เคียงเสียงอ่านดั้งเดิม ทำให้เมื่อเราไปเจอตัวอักษรจีนที่ไม่เคยเรียนนักเรียน จะไม่กล้าอ่านออกเสียงแต่เมื่อได้เรียนตัวอักษรจีนตัวอื่น ๆ แล้วสังเกตส่วนประกอบที่เหมือนกัน หรือจดจำความหมายของหมวดนำตัวอักษรจีนได้แล้ว ก็จะช่วยให้นักเรียนจดจำเสียงอ่านได้ เมื่อนักเรียน ดูตัวอักษรจีนตัวอื่น ๆ ผู้สอนจะสามารถใช้ส่วนประกอบของตัวอักษรจีนทั้งที่ใช้บอกความหมาย และ ใช้บอกเสียงอ่านนี้ช่วยให้นักเรียนเข้าใจและแยกแยะความหมายของคำศัพท์ได้ดียิ่งขึ้น ตัวอย่างเช่น ตัวอย่างที่ 1 คำศัพท์คำว่า “菜” (อ่านว่า ฉ่าย แปลว่า ผัก หรืออาหาร) ผู้สอนสามารถจัดกิจกรรม การเรียนการสอนได้ดังนี้

1. ครูให้นักเรียนลองทายความหมายของคำศัพท์คำนี้
2. จากนั้นครูให้นักเรียนดูภาพประกอบที่เกี่ยวข้องกับคำศัพท์คำนี้แล้วทายความหมาย
3. ครูแยกส่วนประกอบของตัวอักษรจีนคำนี้ออกเป็นหมวดนำตัวอักษร “艹” สื่อความหมาย ถึงต้นหญ้า พืชอีกส่วนประกอบหนึ่งคือ “采” ใช้แสดงถึงเสียงอ่านของคำศัพท์คำนี้รวมกันเป็น “菜”
4. จากนั้นนำคำศัพท์คำนี้มาแต่งประโยคและฝึกทำแบบฝึกหัด
5. ครูให้นักเรียนลองนึกคำศัพท์ที่มีส่วนประกอบของหมวดนำตัวอักษร “艹” เป็นส่วนประกอบ จากนั้นครูสรุปความหมายของคำศัพท์และหมวดนำตัวอักษรอีกครั้ง

ตัวอย่างที่ 2 คำศัพท์คำว่า “喝” (อ่านว่า เฮอ แปลว่า ดื่ม)—— “渴” (อ่านว่า เค่อ แปลว่า กระหายน้ำ)

ผู้สอนสามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้ดังนี้

1. ก่อนจะเรียนคำศัพท์สองคำนี้ ผู้สอนบอกความหมายของคำศัพท์ทั้งสองคำให้นักเรียนทราบ แต่ให้นักเรียนลองทายว่า คำใดแปลว่าดื่ม คำใดแปลว่ากระหายน้ำ
2. จากนั้นผู้สอนแนะวิธีทายความหมายของคำศัพท์ โดยให้นักเรียนสังเกตส่วนประกอบของคำว่า “喝” ซึ่งใช้หมวดนำตัวอักษร “口” หมายถึง ปาก เมื่อเราดื่มน้ำ เราก็คต้องใช้ปาก ดังนั้นคำว่า “喝” จึงหมายถึง ดื่มนั่นคำว่า 渴 นั้น เมื่อเรารู้สึกกระหายน้ำ จึงต้องการหาน้ำมาดื่ม หมวดนำตัวอักษร “氵” มีความหมายเกี่ยวข้องกับ น้ำ ดังนั้นคำว่า 渴 จึงหมายถึง กระหายน้ำ

อย่างไรก็ตาม ผู้สอนเองควรออกแบบรูปแบบแบบฝึกหัดหรือกิจกรรมกลุ่มที่หลากหลาย เหมาะสม กับระดับชั้นเรียน ความรู้ ความสามารถ และคลังคำศัพท์ของผู้เรียน ในเอกสารประกอบการเรียนการสอน

ที่ผู้วิจัยจัดทำขึ้น เป็นเพียงแนวทางในการออกแบบรูปแบบแบบฝึกหัดเท่านั้น รูปแบบยังขาดความหลากหลาย และสามารถแก้ไขเพิ่มเติมได้อีกมากมาย รวมถึงจัดทำสื่อมัลติมีเดีย คลิปวิดีโอแนะนำหมวดนำตัวอักษรจีน เพื่อดึงดูดความสนใจของผู้เรียนให้ดียิ่งขึ้น นอกจากนี้ควรมีการส่งเสริมให้มีการทำวิจัยที่เกิดจากความร่วมมือวางแผนจากคณะครู อาจารย์ในโรงเรียน หรือระหว่างสถานศึกษา เพื่อร่วมกันพัฒนาการจัดการเรียนการสอน ให้มีประสิทธิภาพโดยภาพรวมมากยิ่งขึ้น และเพื่อช่วยหาแนวทางร่วมกันในการแก้ปัญหาอย่างต่อเนื่อง เป็นระบบ ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และสม่ำเสมอ มิใช่เพียงแก้ไขจุดใดจุดหนึ่งเท่านั้น

References

- จตุรรัตน์ โดแทน. (2558). การพัฒนาการเขียนอักษรจีนโดยใช้แบบฝึกการเขียนอักษรจีน. วิจัยในชั้นเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอัสสัมชัญธนบุรี.
- ทฤทัย แซ่จง. (2559). การพัฒนาชุดกิจกรรมการจดจำตัวอักษรจีนโดยใช้หมวดนำตัวอักษรสำหรับนักเรียนชาวไทย **泰国学习者汉字部首识字法研究初探**. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาจีน สำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติ มหาวิทยาลัยครุศาสตร์เทียนจิน TianjinNormal University, China.
- ภูวกร ฉัตรบำรุงสุข. (2559). การศึกษาการเรียนรู้ความหมายของอักษรประสมบอกความหมายและเสียงของนักศึกษาเอกวิชาภาษาจีน. วารสารจีนศึกษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ปีที่ 9, ฉบับที่ 2, ตุลาคม - ธันวาคม 2559. หน้า 184-218
- Jiang Li Ping & Zhao Xiu Juan. (2009). **International Chinese Teaching Methods and Techniques for Teaching a Comprehensive Course 国际汉语教学综合课教学方法与技巧**. Beijing: Beijing Language and Culture University Press.
- Li Zhu ans Jiang Li Ping. (2013). **สอนภาษาจีนให้ชาวต่างชาติได้อย่างไร 怎样教外国人汉语**. Beijing: Beijing Language and Culture University Press.
- Ma Ning Ning. (2013). **กรณีศึกษาปัญหาการเขียนตัวอักษรจีนของผู้เรียนชาวไทยระดับพื้นฐาน 初级阶段泰国学生汉字书写偏误个案研究**. Beijing: Beijing Language and Culture University Press
- Yang Zhou Ji. (2006). **HANYU JIAOCHENG 汉语教程 · 第一册 (下)**. Beijing: Beijing Language and Culture University Press